

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. gruodžio 17 d.*

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – SESV 106 straipsnio 2 dalis – Bendrosios ekonominės svarbos paslaugos (BESP) – Europos Sąjungos bendrosios nuostatos – Taikymas valstybės pagalbai, suteiktai kompensacijos už viešąją paslaugą forma – Pašto sektorius – Direktyva 97/67/EB – 7 straipsnis – Grynųjų sąnaudų, patirtų vykdant universaliosios paslaugos įsipareigojimus, kompensavimas – Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka“

Sujungtose bylose C-431/19 P ir C-432/19 P

dėl 2019 m. birželio 5 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Inpost Paczkomaty sp. z o.o., įsteigta Krokuvoje (Lenkija), atstovaujama *radca prawny* M. Doktór,

apeliantė byloje C-431/19 P,

ir

Inpost S.A., įsteigta Krokuvoje (Lenkija), atstovaujama *radca prawny* W. Knopkiewicz,

apeliantė byloje C-432/19 P,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai D. Recchia, K. Blanck ir K. Herrmann,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Lenkijos Respublikai, atstovaujamai B. Majczyna,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai C. Lycourgos (pranešėjas) ir I. Jarukaitis,

generalinis advokatas E. Tanchev,

* Proceso kalba: lenkų.

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniais skundais *Inpost Paczkomaty sp. z o.o.* ir *Inpost S.A.* prašo panaikinti 2019 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Inpost Paczkomaty ir Inpost / Komisija* (T-282/16 ir T-283/16, EU:T:2019:168, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė jų ieškinį dėl 2015 m. lapkričio 26 d. Komisijos sprendimo C(2015) 8236 *final*, kuriame ji nepateikė prieštaravimų dėl priemonės, apie kurią pranešė Lenkijos valdžios institucijos, susijusios su bendrovei *Poczta Polska* suteikta pagalba kompensuojant grynąsias sąnaudas, patirtas jai vykdant universaliosios pašto paslaugos įsipareigojimus laikotarpiu nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pašto sektorius

- 2 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL L 15, 1998, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 3 t., p. 71), iš dalies pakeistos 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB (OL L 52, 2008, p. 3, ir klaidų ištaisymas OL L 225, 2008, p. 49) (toliau – Pašto paslaugų direktyva), 7 straipsnyje „Universaliųjų paslaugų finansavimas“ numatyta:

„1. Valstybės narės negali teikti ar palikti galioti išimtinių ar specialių teisių kurti ir teikti pašto paslaugas. Valstybės narės universaliųjų paslaugų teikimą gali finansuoti vienu ar keliais iš 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų būdų arba bet kokiais kitais Sutartį atitinkančiais būdais.

2. Valstybės narės universaliųjų paslaugų teikimą gali užtikrinti pirkdamos šias paslaugas pagal taikomas viešųjų pirkimų taisykles ir nuostatus, įskaitant, kaip numatyta 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo [(OL L 134, 2004, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132)], konkurencinio dialogo ar derybų procedūras, paskelbiant skelbimą apie pirkimą arba jo nepaskelbiant.

3. Jei [v]alstybė narė nustato, kad šioje direktyvoje numatytos pareigos teikti universaliąsias paslaugas sukelia grynąsias sąnaudas, apskaičiuotas atsižvelgiant į I priedą, ir universaliųjų paslaugų teikėjui(-ams) sudaro nepagrįstai didelę finansinę našta, tai ji gali įdiegti:

- a) atitinkamai (-oms) įmonei (-ėms) skirtą kompensavimo iš valstybės išteklių mechanizmą;
- b) mechanizmą, skirtą paskirstyti pareigų teikti universaliąsias paslaugas grynąsias sąnaudas tarp paslaugų teikėjų ir (arba) naudotojų.

4. Jeigu gryniosios sąnaudos yra paskirstomos pagal 3 dalies b punktą, tai valstybės narės gali įsteigti kompensacijų fondą, finansuojamą iš paslaugų teikėjų ir (arba) naudotojų įmokų, ir kurių šiuo tikslu administruotų nuo naudos gavėjo ar gavėjų nepriklausoma įstaiga. Valstybės narės, išduodamos leidimus paslaugų teikėjams pagal 9 straipsnio 2 dalį, gali nustatyti pareigą sumokėti finansinę įmoką į šį fondą arba laikytis universaliųjų paslaugų teikimo pareigų. Šiuo būdu gali būti finansuojamos 3 straipsnyje nurodytos universaliųjų paslaugų teikėjo (-ų) pareigos teikti universaliąsias paslaugas.

5. Valstybės narės turi užtikrinti, kad steigiant kompensacijų fondą ir nustatant 3 ir 4 dalyse nurodytų finansinių įmokų dydį būtų laikomasi skaidrumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų. Laikantis 3 ir 4 dalių priimti sprendimai turi būti pagrįsti objektyviais ir patikrinamais kriterijais bei paskelbti viešai.“

- 3 Pagal šios direktyvos 8 straipsnį šios direktyvos 7 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės organizuoti laiškų dėžučių išdėstymą prie viešųjų kelių, pašto ženklų leidybą ir registruotojo pašto paslaugas, teikiamas vykdant pagal tų valstybių narių vidaus įstatymais nustatytas teismines ir administracines procedūras.

Bendrosios nuostatos dėl BESP

- 4 Europos Komisijos komunikato „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (2011 m.)“ (OL C 8, 2012, p. 15; toliau – Bendrosios nuostatos dėl BESP) 2.2 skirsnio „Tikra visuotinės ekonominės svarbos paslauga, kaip nurodyta [SESV] 106 straipsnyje“ 14 punkte nustatyta:

„Pagal šiame komunikate nustatytus principus valstybės narės turėtų įrodyti, kad reikiamai atsižvelgė į viešosios paslaugos poreikius: surengė viešąsias konsultacijas arba ėmėsi kitų tinkamų priemonių, kad būtų paisoma paslaugų naudotojų ir teikėjų interesų. Ši nuostata netaikoma, kai akivaizdu, kad naujos konsultacijos neduos jokios didelės papildomos naudos, lyginant su neseniai rengtomis konsultacijomis.“

- 5 Bendrųjų nuostatų dėl BESP 2.6 skirsnio „Suderinamumas su Sąjungos viešojo pirkimo taisyklėmis“ 19 punkte išdėstyta:

„Pagalba bus laikoma suderinama su vidaus rinka pagal [SESV] 106 straipsnio 2 dalį tik tuomet, jei atsakinga institucija, pavesdama įmonei teikti paslaugą, laikėsi arba įsipareigoja laikytis Sąjungos viešojo pirkimo srityje galiojančių taisyklių. Taisyklėms priskiriami visi skaidrumo, vienodų sąlygų ir nediskriminavimo reikalavimai, tiesiogiai kylantys iš Sutarties ir, kai tinka, iš antrinės Sąjungos teisės. Pagalba, kuri nesuderinama su tokiomis taisyklėmis ir reikalavimais, laikoma darančia tokį poveikį, koks prieštarautų Sąjungos interesams pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalies apibrėžtį.“

6 Šių nuostatų 2.8 skirsnio „Kompensacijos suma“ 25 punkte nustatyta:

„Pagal grynujų išvengiamų išlaidų metodą grynosios išlaidos, reikalingos arba tikėtina reikalingos su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti, apskaičiuojamos kaip skirtumas tarp paslaugos teikėjo, vykdančio su viešąja paslauga susijusį įsipareigojimą, grynujų išlaidų ir to paties paslaugų teikėjo, nevykdančio tokio įsipareigojimo, grynujų išlaidų arba pelno. Reikia tinkamai įvertinti išlaidas, kurių, tikėtina, paslaugos teikėjas išvengs, ir pajamas, kurių, tikėtina, jis negaus, jei nebus vykdomas su viešąja paslauga susijęs įsipareigojimas. Apskaičiuojant grynąsias išlaidas, reikėtų įvertinti [BESP] teikėjo pelną, įskaitant, kiek tai įmanoma, nematerialų pelną.“

7 Minėtų nuostatų 2.9 skirsnio „Papildomi reikalavimai, kurie gali būti reikalingi, kad prekybos plėtojimui nebūtų daroma tokio poveikio, koks prieštarautų Sąjungos interesams“ 51, 52 ir 56 punktai suformuluoti taip:

„51. Paprastai 2.1–2.8 dalyse išdėstytų reikalavimų užtenka, kad pagalba neiškraipytų konkurencijos taip, kad tai prieštarautų Sąjungos interesams.

52. Tačiau gali pasitaikyti, kad tam tikromis išimtinėmis aplinkybėmis gali likti neišspręstos didelio konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje problemos, o pagalba gali daryti prekybai tokį poveikį, koks prieštarautų Sąjungos interesams.

<...>

56. Kita situacija, kai gali prireikti išsamesnio vertinimo – kai valstybė narė nesurengusi konkurencingos atrankos procedūros paveda viešosios paslaugos teikėjui užduotį teikti [BESP] nerezervuotoje rinkoje, kurioje jau teikiamos labai panašios paslaugos arba kai galima tikėtis, kad tokios paslaugos turėtų būti greitai teikiamos be [BESP] pavedimo. Toks neigiamas poveikis prekybos plėtrai gali būti dar didesnis, jei [BESP] siūloma už mažesnę nei kito rinkoje veikiančio ar potencialaus paslaugų teikėjo kainą ir taip trukdoma patekti į rinką. Komisija netrukdo valstybei narei naudotis didele veiksmų laisve nustatant [BESP], tačiau gali pareikalauti padaryti pakeitimus, pvz., skiriant pagalbą, tais atvejais, kai ji gali pagrįstai įrodyti, kad tą pačią [BESP] būtų galima teikti vartotojams tokiomis pačiomis sąlygomis, mažiau iškraipant konkurenciją ir valstybei narei pigesne kaina.“

8 Bendrųjų nuostatų dėl BESP 2.10 skirsnio „Skaidrumas“ 60 punkte nurodyta:

„Kai valstybė narė teikia kompensaciją už [BESP], kuriai galioja šis komunikatas, internetu arba kitu tinkamu būdu ji turi paskelbti tokią informaciją:

- a) viešųjų konsultacijų ar kitų tinkamų priemonių, minėtų 14 punkte, rezultatus;
- b) su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų pobūdį ir trukmę;
- c) įmonę ir, jei tinkama, teritoriją;
- d) kiekvienais metais įmonei skirtas pagalbos sumas.“

Lenkijos teisė

- 9 Į Lenkijos teisę Pašto paslaugų direktyva buvo perkelta 2012 m. lapkričio 23 d. *ustawa Prawo pocztowe* (Pašto įstatymas) (Dz. U., pozicija 1529, 2002 m.; toliau – Pašto įstatymas). Pagal Pašto įstatymo 3 straipsnį 30 punktą paslaugos, kurias apima universalioji paslauga, šioje valstybėje narėje yra laiškų ir pašto siuntinių siuntimo paslaugos, taip pat siuntimo akliems paslaugos, kurių nevykdo paskirtas ūkio subjektas vykdydamas universaliosios paslaugos įsipareigojimus.
- 10 Iš šio įstatymo 45 ir 46 straipsnių matyti, kad teikiant universaliąją pašto paslaugą laiškų ir pašto siuntinių skirstymas ir platinimas turi būti vykdomi kiekvieną darbo dieną ir ne rečiau kaip penkias dienas per savaitę. Atitinkamų laiškų svoris negali viršyti 2 000 gramų, tačiau siuntiniai gali svėri iki 10 000 gramų.

Ginčo aplinkybės

- 11 *Poczta Polska* (toliau – PP) – tai Lenkijos akcinė bendrovė, kurios vienintelis akcininkas yra Lenkijos Respublikos valstybės įždas. Klostantis faktinėms aplinkybėms ji iš esmės teikė universaliasias pašto paslaugas ir pranešimų paslaugas ir tuo metu buvo pagrindinė jas teikianti operatorė Lenkijoje.
- 12 Remiantis Pašto įstatymo 178 straipsnio 1 dalimi, Lenkijos pašto paslaugų reformą įgyvendinti iš pradžių trejų metų laikotarpiui, skaičiuojamam nuo 2013 m. sausio 1 d., buvo patikėta PP, kuriai buvo pavesta užtikrinti universaliosios pašto paslaugos teikimą visoje Lenkijos teritorijoje.
- 13 2014 m. birželio 10 d. Lenkijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie pagalbos schemą, susijusią su, pirma, universaliosios paslaugos įsipareigojimų grynųjų sąnaudų paskirstymo mechanizmu ir, antra, šį mechanizmą papildančio kompensacijų fondo įsteigimu.
- 14 Kompensacijų fondas iš dalies buvo finansuojamas iš įmokų, kurias atitinkami pašto operatoriai turėjo mokėti į šį fondą, ir iš dalies – iš valstybės biudžeto.
- 15 Konkrečiai kalbant, Pašto įstatymo 108 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga mokėti įmokas buvo taikoma pašto operatoriams, teikiantiems lygiavertes universaliasias paslaugas, tačiau jų už tai gaunamos metinės pajamos turėjo viršyti 1 mln. Lenkijos zlotų (PLN) (maždaug 218 603 EUR). Bet kuriuo atveju kiekvieno atitinkamo ūkio subjekto per metus mokėtina suma negalėjo viršyti 2 % jo pajamų, gautų teikiant šią universaliąją paslaugą, ribos.
- 16 Šis mechanizmas, iš pradžių numatytas 2013–2026 m. laikotarpiui, raštu, kurį Lenkijos kompetentingos institucijos nusiuntė Komisijai 2015 m. sausio 5 d., galiausiai buvo apribotas 2013–2015 m. laikotarpiu (toliau – nacionalinė kompensavimo sistema arba nagrinėjama priemonė).
- 17 Apeliantės, kurios priklauso Lenkijos grupei *Integer.pl S.A.*, turėjo padėti finansuoti kompensacijų fondą.
- 18 2015 m. lapkričio 26 d. Komisija, remdamasi 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamento (ES) 2015/1589, nustatančio išsamias [SESV] 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), 4 straipsnio 3 dalimi, priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame nusprendė nereikšti prieštaravimų dėl nacionalinės kompensavimo sistemos, motyvuodama tuo, kad tai yra su vidaus

rinka suderinama valstybės pagalba. Anot Komisijos, remiantis Bendrųjų nuostatų dėl BESP 2.1–2.8 skirsnuose nustatytais kriterijais, nagrinėjama priemonė negali paveikti prekybos tiek, kad tai prieštarautų Sąjungos interesams. Be to, kompensacijų fondo veikimo principai nelemia didelių konkurencijos iškreipimų ir nenustato papildomų reikalavimų siekiant užtikrinti, kad prekybos plėtra nebūtų paveikta taip, kad tai neatitiktų Sąjungos interesų.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 19 2016 m. gegužės 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo du apeliančių ieškinius dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 20 2016 m. spalio 28 d. nutartimis Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido Lenkijos Respublikai įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 21 2016 m. lapkričio 14 d. Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi apeliančių ieškiniai buvo sujungti, kad būtų bendrai vykdomos rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.
- 22 Savo ieškinius apeliančės grindė septyniais pagrindais, kurių pirmieji trys iš esmės siejami su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimais, nes nebuvo laikomasi Bendrųjų nuostatų dėl BESP ir Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio, ketvirtasis – su šios direktyvos 7 ir 8 straipsnių pažeidimu, penktasis – su SESV 102 straipsnio ir 106 straipsnio 1 dalies pažeidimu, šeštasis – su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 ir 17 straipsnių pažeidimu, o septintasis – su pareigos motyvuoti nesilaikymu.
- 23 Bendrasis Teismas skundžiamu sprendimu atmetė visus šiuos pagrindus, taigi ir ieškinius.

Šalių reikalavimai

- 24 Apeliančės Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti ginčijamą sprendimą ir
 - priteisti iš Komisijos per šį apeliacinį procesą ir per procesą pirmojoje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 25 Komisija ir Lenkijos vyriausybė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinius skundus ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinių skundo

- 26 Savo apeliacinius skundus apeliančės grindžia keturiais pagrindais, kurie iš esmės apima penkis pirmus jų ieškinių dėl panaikinimo pagrindus. Šie apeliacinių skundų pagrindai grindžiami SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes nebuvo laikomasi Bendrųjų nuostatų dėl BESP tam

tikrų reikalavimų (pirmasis–trečiasis pagrindai), SESV principų, susijusių su viešojo pirkimo sutarčių sudarymu, pažeidimu (pirmasis pagrindas) ir Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio pažeidimu (pirmasis, trečiasis ir ketvirtasis pagrindai).

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 27 Pirmajame pagrinde apeliantės teigia, pirma, kad buvo pažeista SESV 106 straipsnio 2 dalis, nes Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog buvo laikomasi Bendrųjų nuostatų dėl BESP 19 punkto reikalavimų, ir, antra, kad sudarant viešojo pirkimo sutartis buvo pažeisti nediskriminavimo, vienodo požiūrio ir skaidrumo principai, taip pat kad buvo klaidingai aiškinama Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 2 dalis.
- 28 Jos mano, kad net tuo atveju, kai valstybė narė universaliosios paslaugos teikėją skiria teisės aktais, nevykdydama viešojo pirkimo sutarčių sudarymo procedūros, įstatymo priėmimo ir paskelbimo procedūra turi būti vertinama atsižvelgiant į tai, ar buvo laikomasi skaidrumo, nediskriminavimo ir vienodo požiūrio reikalavimų. Šiuo atveju nacionalinės valdžios institucijos suklaidino atitinkamus ūkio subjektus, nurodydamos 100 % mažesnę įmokos į kompensacijų fondą normą, palyginti su norma, kuri galiausiai buvo nustatyta, taip atimant iš šių ūkio subjektų bet kokią pelną ir lemiant nuostolius. Toks universaliosios paslaugos teikėjo paskyrimo būdas pažeidžia skaidrumo reikalavimą.
- 29 Triplike apeliantės pažymi, kad pirmasis pagrindas yra priimtinas, nes jos aiškiai nurodė, jog Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad vien teisinio akto, pagal kurį PP teikė universaliąją paslaugą, priėmimo ir paskelbimo pakanka išvadai, kad buvo įvykdyti Bendrųjų nuostatų dėl BESP 19 punkto reikalavimai, padaryti.
- 30 Komisija ir Lenkijos vyriausybė mano, kad pirmasis pagrindas nepriimtinas. Ši vyriausybė priduria, kad šis pagrindas bet kuriuo atveju yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 31 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją remiantis SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktu ir 169 straipsnio 2 dalimi darytina išvada, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą. Dėl šių požymių neatitinkančio apeliacinio skundo negali būti atliktas teisinis vertinimas, leidžiantis Teisingumo Teismui įvykdyti jam atitinkamoje srityje patikėtą užduotį ir teisėtumo kontrolę (2018 m. vasario 1 d. Sprendimo *Panalpina World Transport (Holding) ir kt. / Komisija*, C-271/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:59, 17 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Pirmajame pagrinde apeliantės iš esmės tik nurodo reikalavimus, jų manymu, išplaukiančius iš Bendrųjų nuostatų dėl BESP 19 punkto, kurie susiję su nediskriminavimo, vienodo požiūrio ir skaidrumo principų laikymusi, tačiau tiksliai nenurodo teisės klaidos, kuri esą buvo padaryta skundžiamame sprendime.

- 33 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad, priešingai, nei jos teigia triplike, šio sprendimo 32 punkte konstatuotų trūkumų nepašalina paprasčiausias teiginys, jog Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad vien teisinio akto, pagal kurį PP teikė universaliąją paslaugą, priėmimo ir paskelbimo pakanka išvadai, kad buvo įvykdyti Bendrųjų nuostatų dėl BESP 19 punkto reikalavimai, padaryti.
- 34 Be to, apeliančės nepateikia jokios informacijos apie tariamą Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 2 dalies pažeidimą.
- 35 Vadinas, pirmasis pagrindas yra nepriimtinas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 36 Antrajame pagrinde apeliančės iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 106 straipsnio 2 dalį, nes klaidingai nusprendė, jog buvo įvykdyti Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 ir 60 punktų reikalavimai.
- 37 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje jos ginčija skundžiamo sprendimo 46–48 ir 51 punktus ir teigia, jog tam, kad būtų laikomasi Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkto reikalavimų, nepakanka surengti viešas konsultacijas, bet taip pat reikia įrodyti, kad šios konsultacijos leido tinkamai atsižvelgti į su viešąja paslauga susijusius poreikius arba kad kitos tinkamos priemonės taikymas leido atsižvelgti į galutinių paslaugų gavėjų ir teikėjų interesus.
- 38 Nagrinėjamu atveju nėra jokio dokumento ar įrodymo, patvirtinančio Lenkijos vyriausybės atsakymą į apeliančių per 2010 m. rugsėjo mėn. viešas konsultacijas pateiktą pastabą, kiek tai susiję su jų kritika dėl 1 % įmokos normos, kuri, be kita ko, esą įrodo šios pastabos nepagrįstumą.
- 39 Net jei Bendrasis Teismas nepadarė tinkamų išvadų, iš skundžiamo sprendimo 137 punkte nurodytų motyvų matyti, kiek šios viešos konsultacijos buvo iliuzinės ir kiek per jas nebuvo tinkamai atsižvelgta į paslaugų gavėjų ir teikėjų poreikius. Iš tiesų, dėl įmokos normos padidinimo nuo 1 iki 2 % alternatyvūs ūkio subjektai, turintys padėti finansuoti grynąsias sąnaudas, prarado beveik visą pelną, universaliosios paslaugos teikėjui buvo nustatyta pareiga padengti 95 % grynųjų sąnaudų, taip pat iki minimumo buvo sumažinta valstybės išdo įmoka, o visa finansavimo našta faktiškai buvo perkelta rinkai, neatsižvelgiant į kompensacijų fondo mišrų pobūdį (ūkio subjektų ir valstybės biudžeto įnašas).
- 40 Be to, apeliančės ginčija skundžiamo sprendimo 48 punkte pateiktą Bendrojo Teismo teiginį, kad, atsižvelgiant į tai, jog ūkio subjektai galėjo pareikšti savo nuomonę dėl 1 % įmokos normos, *de facto* nebuvo būtina iš naujo konsultuotis dėl pakeistos 2 % įmokos normos. Iš tiesų akivaizdu, kad didesnis ar mažesnis normos dydis yra svarbus teikiant pastabas ir formuluojant pozicijas per viešas konsultacijas, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad jo vertinimas turi koreliuoti su atitinkamos veiklos pelningumu. Vis dėlto dėl Bendrojo Teismo pozicijos viešos konsultacijos tampa beprasmės, nes į ūkio subjektų, su kuriais tariamasi, pozicijas gali būti visiškai neatsižvelgiama ir šios konsultacijos gali pasibaigti sprendimu, kuris prieštarauja per jas išreikštomis pozicijoms, kaip ir buvo šiuo atveju.

- 41 Antrojo pagrindo antroje dalyje, susijusioje su Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto reikalavimais, apeliančės teigia, kad, pirma, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 54 punkte tvirtina Bendrasis Teismas, iš šio 60 punkto aiškiai matyti, kad apie viešų konsultacijų rezultatus turi būti paskelbta atskirai. Bet kuriuo atveju Lenkijos vyriausybė šių rezultatų nepaskelbė nei atskirai, nei kartu su Pašto įstatymu.
- 42 Antra, iš Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14–16 punktų aiškiai matyti, kad siekdama įvykdyti įsipareigojimus Lenkijos vyriausybė turėjo paskelbti ne tik PP suteiktą įgaliojimą teikti universaliąją paslaugą, t. y. Pašto įstatymą, nurodydama su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus ir kompensacijos apskaičiavimo mechanizmą, bet ir viešų konsultacijų rezultatus.
- 43 Lenkijos vyriausybė laikosi nuomonės, kad antrojo pagrindo pirma dalis nepriimtina, nes klausimai, ar reikėjo iš naujo konsultuotis, ar apeliančės galėjo tinkamai pateikti savo pastabas ir kokie buvo Lenkijos valdžios institucijų motyvai, yra faktinio pobūdžio. Be to, Komisija ir ši vyriausybė mano, kad šis antrasis pagrindas ir trečiojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 44 Kiek tai susiję su antrojo pagrindo pirma dalimi, grindžiama Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkto pažeidimu, apeliančės iš esmės teigia, jog tam, kad šio punkto būtų laikomasi, nepakanka surengti viešas konsultacijas, bet taip pat reikia įrodyti, kad jos leido atsižvelgti į galutinių paslaugų gavėjų ir teikėjų interesus. Kadangi kompensacijos norma padvigubėjo, palyginti su ta, dėl kurios buvo diskutuojama per viešas konsultacijas, dėl Bendrojo Teismo pozicijos, kad nereikėjo iš naujo konsultuotis, tokios konsultacijos tampa beprasmės.
- 45 Iš pradžių reikia pažymėti, kad, kaip Bendrasis Teismas teisingai priminė skundžiamo sprendimo 44 punkte, naudodamasi diskrecija pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį Komisija gali priimti elgesio taisykles, kad būtų nustatyti kriterijai, kuriais remdamasi ji ketina įvertinti valstybių narių planuojamų pagalbos priemonių, susijusių su BESP administravimu, suderinamumą su vidaus rinka. Priimdama tokias elgesio taisykles, kaip Bendrosios nuostatos dėl BESP, ir viešai paskelbdama, kad nuo šio momento taikys jas atvejams, susijusiems su šiomis taisyklėmis, Komisija apriboja savo diskreciją ir iš principo negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti skirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (pagal analogiją žr. 2016 m. kovo 8 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 68 ir 69 punktus ir 2016 m. liepos 19 d. Sprendimo *Kotnik ir kt.*, C-526/14, EU:C:2016:570, 39 ir 40 punktus).
- 46 Šiuo aspektu reikia priminti, kad, kaip nurodyta Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkte: „[p]agal [šiose nuostatose] nustatytus principus valstybės narės turėtų įrodyti, kad reikiamai atsižvelgė į viešosios paslaugos poreikius: surengė viešąsias konsultacijas arba ėmėsi kitų tinkamų priemonių, kad būtų paisoma paslaugų naudotojų ir teikėjų interesų. Ši nuostata netaikoma, kai akivaizdu, kad naujos konsultacijos neduos jokios didelės papildomos naudos, lyginant su neseniai rengtomis konsultacijomis.“
- 47 Todėl reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 46 punkte Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo, jog iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad surengti viešas konsultacijas neprivaloma, nes tokia procedūra yra tik viena iš tinkamų priemonių, kurių valstybė narė gali imtis, kad būtų atsižvelgta į atitinkamus viešosios paslaugos poreikius ir paslaugos gavėjų ir teikėjų interesus.

- 48 Be to, skundžiamo sprendimo 47 ir 48 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad atsižvelgiant į tai, jog per 2010 m. rugsėjo mėn. viešas konsultacijas apeliančios turėjo galimybę veiksmingai pateikti savo pastabas dėl sąlygų, susijusių su kompensacijų fondo veikimu, nes galėjo, be kita ko, nesutikti su mažesne norma nei ta, kuri galiausiai buvo nustatyta, teigdamos, kad, kaip jos mano, ji jau buvo per didelė, naujos konsultacijos šiuo klausimu nebūtų suteikusios „jokios didelės papildomos naudos“, kaip tai suprantama pagal Bendrųjų nuostatų dėl BSP 14 punktą.
- 49 Reikia konstatuoti, kad taip taikydamos Bendrųjų nuostatų dėl BSP 14 punktą Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nagrinėjo klausimą, ar, atsižvelgiant į jam pateiktos bylos reikšmingas aplinkybes, visų pirma į 2010 m. rugsėjo mėn. viešas konsultacijas, buvo akivaizdu, kad naujos viešos konsultacijos nesuteiktų didelės papildomosios naudos pagal šio 14 punkto antrą sakinį. Be to, apeliančios visiškai neteigia, kad Bendrasis Teismas šiuo aspektu taikė kitokią teisinę kriterijų, nei reikalaujama pagal tą 14 punktą.
- 50 Šiomis aplinkybėmis svarbu pažymėti, kad tai, jog apeliančios iš esmės teigia, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 39 ir 40 punktų, kompensacijos normos, dėl kurios buvo diskutuojama per 2010 m. rugsėjo mėn. viešas konsultacijas, padidinimas 100 % iki tos, kurią Lenkijos kompetentingos institucijos galiausiai patvirtino ginčijamame sprendime, reiškia, kad naujos viešos konsultacijos būtų neabejotinai davusios didelę papildomą naudą, galima suprasti taip, kad Teisingumo Teismo prašoma atlikti Bendrojo Teismo pateikto faktinio vertinimo kontrolę.
- 51 Kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas neturi kompetencijos atlikti tokio vertinimo kontrolės, nebent būtų iškraipyti įrodymai, tačiau šiuo atveju toks iškraipymas nenurodomas (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *LS Cable & System / Komisija*, C-596/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:1025, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 52 Todėl antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.
- 53 Kiek tai susiję su antrojo pagrindo antra dalimi, apeliančios Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 54 punkte pažeidė Bendrųjų nuostatų dėl BSP 60 punkto reikalavimus. Viena vertus, iš šio 60 punkto aiškiai matyti, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, viešų konsultacijų rezultatai turi būti paskelbti atskirai. Kita vertus, Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, kad Lenkijos vyriausybė įvykdė savo pareigą paskelbti viešų konsultacijų rezultatus paskelbdama Pašto įstatymą.
- 54 Remiantis Bendrųjų nuostatų dėl BSP 60 punkto a papunkčiu, dėl kiekvienos BSP kompensacijos, patenkančios į šių bendrųjų nuostatų taikymo sritį, atitinkama valstybė narė turi internetu arba kitu tinkamu būdu, nurodytu šių nuostatų 14 punkte, paskelbti, be kita ko, viešų konsultacijų rezultatus.
- 55 Skundžiamo sprendimo 54 punkte Bendrasis Teismas visų pirma pažymėjo, kad Komisija ginčijamo sprendimo 158 konstatuojamojoje dalyje nepadarė faktinės klaidos konstatavo, jog Pašto įstatymas buvo paskelbtas. Toliau jis nusprendė, kad Bendrųjų nuostatų dėl BSP 60 punkte nėra nustatyta valstybių narių pareiga atskirai paskelbti viešų konsultacijų rezultatus. Galiausiai, remdamasis tuo, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 46–50 punktuose išdėstytų aplinkybių, Komisija pagrįstai galėjo laikytis nuomonės, jog buvo paisoma Bendrųjų nuostatų dėl BSP 14 punkte nustatytų skaidrumo reikalavimų, jis padarė išvadą, kad ginčijamo sprendimo 160 konstatuojamojoje dalyje padarytoje atitinkamoje jos išvadoje nėra klaidos.

- 56 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad iš Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto a papunkčio formuluotės matyti, jog, priešingai, nei teigia apeliančios, valstybės narės neprivalo atskirai paskelbti viešų konsultacijų rezultatų, nes šie rezultatai gali būti pateikti, pavyzdžiui, akte, kuriuo valstybė narė atitinkamai įmonei paveda administruoti BESP.
- 57 Vis dėlto tai, kad Pašto įstatymas (neginčijama, kad jame yra esminiai elementai, susiję su kompensacijos apskaičiavimo tvarka ir jos dydžiu) buvo paskelbtas, nebūtinai reiškia, kad Lenkijos Respublika įvykdė Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto a papunktyje nustatytą pareigą paskelbti viešų konsultacijų, šiuo atveju surengtų 2010 m. rugsėjo mėn., rezultatus.
- 58 Šiuo aspektu Lenkijos vyriausybė teigia, kad ši pareiga buvo įvykdyta, nes sąvoka „viešų konsultacijų rezultatai“, kaip ji suprantama pagal šio 60 punkto a papunktį, iš tiesų apima sprendimą skirti specialią kompensaciją pagal nustatytą tvarką, todėl šių Pašto įstatyme nurodytų elementų paskelbimas reiškia, kad tie rezultatai taip pat buvo paskelbti.
- 59 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į aiškią Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto a papunkčio formuluotę, negalima sutikti su tokiu pareigos paskelbti viešų konsultacijų rezultatus, kaip tai suprantama pagal tą punktą, aiškinimu. Šiuo aspektu svarbu pažymėti, kad kai valstybė narė nusprendžia įvykdyti pareigą paskelbti viešų konsultacijų rezultatus paskelbdama aktą, kuriuo pavesta administruoti BESP, tam, kad ši pareiga neprarastų prasmės, reikia, jog paskelbiant būtų pateikta aiški ir pakankamai detali nuoroda į viešų konsultacijų, įvykdytų per procedūrą, po kurios buvo priimtas tas aktas, rezultatus.
- 60 Vadinas, skundžiamo sprendimo 54 punkto pirmame sakinyje esančio Bendrojo Teismo teiginio, kad Komisija, nepadarydama fakto klaidos, konstatavo, jog Pašto įstatymas „buvo paskelbtas“, nepakanka pagrįsti išvada, kad Lenkijos vyriausybė laikėsi pareigos paskelbti 2010 m. rugsėjo mėn. viešų konsultacijų rezultatus, kaip tai suprantama pagal Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto a papunktį.
- 61 Tas pats pasakytina apie skundžiamo sprendimo 54 punkto paskutiniame sakinyje pateiktą Bendrojo Teismo išvadą, kad tai, jog Komisija pagrįstai galėjo laikytis nuomonės, kad buvo paisoma Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkte nustatytų skaidrumo reikalavimų, leidžia konstatuoti, jog ji nepadarė klaidos, kai teigė, kad skaidrumo reikalavimas buvo įvykdytas.
- 62 Iš tiesų iš šio 14 punkto kylančių reikalavimų, susijusių su įrodymu, kad buvo atsižvelgta į atitinkamus viešosios paslaugos poreikius vykdant viešas konsultacijas ar taikant kitas atitinkamas priemones, negalima prilyginti skaidrumo reikalavimui, nustatytam Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto a papunktyje, kuris konkrečiai susijęs su viešų konsultacijų rezultatų paskelbimu. Todėl tai, kad valstybė narė įvykdė Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkto reikalavimus, nebūtinai reiškia, jog ji taip pat įvykdė skaidrumo pareigą, kaip ji suprantama pagal šiuos nuostatų 60 punkto a papunktį.
- 63 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 54 punkte Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, susijusias su iš Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto kylančių reikalavimų aiškinimu.
- 64 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad dėl Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, jeigu jo rezoliucinė dalis pagrįsta kitais teisiniais argumentais (2017 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Easy Sanitary Solutions ir EUIPO / Group Nivelles*, C-361/15 P ir C-405/15 P, EU:C:2017:720, 73 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 65 Šiuo atveju iš ginčijamo sprendimo 122 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija laikėsi nuomonės, jog Lenkijos Respublika neturėjo įrodyti, kad ji, laikydama Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkto reikalavimų, tinkamai atsižvelgė į viešosios paslaugos poreikius vykdydama viešas konsultacijas ar taikydama kitas atitinkamas priemones, nes PP pavesti su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai atitiko reikalavimus universaliųjų pašto paslaugų srityje, išplaukiančius iš Pašto paslaugų direktyvos. Toje 122 konstatuojamojoje dalyje Komisija dar konstatavo, kad bet kuriuo atveju buvo surengtos viešos konsultacijos dėl Pašto įstatymo ir dėl šių įstatymų įgyvendinančių teisės aktų. Vartojamas anglų kalbos žodžių junginys „in any event“ rodo, kad šis Komisijos teiginys buvo pateiktas siekiant išsamumo.
- 66 Skundžiamo sprendimo 50 punkte, kurio apeliančės savo skunduose neginčijo, Bendrasis Teismas patvirtino ginčijamo sprendimo 122 konstatuojamojoje dalyje pateiktą Komisijos vertinimą, jog kadangi Lenkijos valdžios institucijos laikėsi iš Pašto paslaugų direktyvos kylančių reikalavimų, jos nebeturėjo įvykdyti Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkte numatytų įsipareigojimų.
- 67 Vadinas, Bendrojo Teismo padarytos ir šio sprendimo 63 punkte konstatuotos klaidos, susijusios su reikalavimų, išplaukiančių iš Bendrųjų nuostatų dėl BESP 60 punkto, visų pirma šių nuostatų 14 punkte nustatyto reikalavimo paskelbti viešų konsultacijų rezultatus, kaip tai suprantama pagal šio 60 punkto a papunktį, aiškinimu, negali padaryti įtakos Bendrojo Teismo išvadai, kad apeliančių ieškiniai turi būti atmesti.
- 68 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad antrojo pagrindo antrai daliai negalima pritarti ir kad visas šis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 69 Trečiasis pagrindas, kurį sudaro keturios dalys, grindžiamas, pirma, SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Bendrųjų nuostatų dėl BESP 52 punkto reikalavimų buvo laikomasi, ir, antra, Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 ir 3–5 dalių pažeidimu.
- 70 Kiek tai susiję su šio pagrindo pirma dalimi, apeliančės ginčija skundžiamo sprendimo 84–86 punktus ir iš esmės tvirtina, kad kompensacijų fondas yra diskriminacinis ir kad Lenkijos vyriausybė neteisingai perkėlė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 ir 4 dalis.
- 71 Bendrojo Teismo pozicija yra nenuosekli, nes jis laikėsi nuomonės, kad pašto paslaugos nėra universaliosioms paslaugoms lygiavertės paslaugos, nors nusprendė, kad, vartotojų požiūriu, taip yra prie universaliųjų paslaugų priskirtinų paslaugų atveju.
- 72 Pirma, apeliančės tvirtina, kad, kiek tai susiję su šių paslaugų teikimo tvarka, apmokėjimu už jas ir kitais teisiniais reikalavimais, nėra universaliosios paslaugos ir prie universaliųjų paslaugų priskirtinų paslaugų konvergencijos. Šios dvi paslaugų rūšys yra visiškai skirtingos.
- 73 Konkrečiai kalbant, visų pirma universalioji paslauga turi būti teikiama vienodai, per tam tikru būdu paskirstytus pašto skyrius ir taikant specialius pašto siuntų pristatymo tarifus. Nė vienas iš šių ribojimų netaikomas prie universaliųjų paslaugų priskirtinų paslaugų teikėjams.

- 74 Be to, universalioji paslauga turi būti teikiama prieinamomis kainomis, kurias tvirtina už pašto paslaugų reguliavimą atsakinga nacionalinė institucija, o prie universaliųjų paslaugų priskirtinų paslaugų teikėjai gali laisvai nustatyti šių paslaugų kainas. Komisija taikė vienodą procentinę dalį abiem šioms paslaugų rūšims, nors PP apskaitinis pelnas, susijęs su šių rūšių paslaugų teikimu, labai skyrėsi. Šis pelnas parodo Bendrojo Teismo išvadų klaidingumą, kiek jis vienodai vertino universaliąją paslaugą ir prie universaliųjų paslaugų priskirtinas paslaugas dėl jų savybių tariamų panašumų.
- 75 Galiausiai, teikdamas universaliąją paslaugą ūkio subjektas turi užtikrinti pašto dėžių, skirtų laiškam surinkti, ištuštinimą ir pašto siuntų paskirstymą bent kartą per darbo dieną ir ne mažiau kaip penkias dienas per savaitę, išskyrus šventines dienas, ir tai turi padaryti taip, kad siuntėjas turėtų galimybę gauti pranešimą apie registruoto pašto gavimą. Nacionalinės teisės aktuose toks reikalavimas nenustatytas dėl prie universaliųjų paslaugų priskirtinų paslaugų, nes minėtas reikalavimas gali kilti iš ūkio subjekto sutartinių įsipareigojimų, tačiau tai nėra šioms paslaugoms būdinga savybė.
- 76 Antra, apeliančės teigia, kad skundžiamo sprendimo 85 punkte pateiktas Bendrojo Teismo teiginys yra neteisingas ir prieštarauja matematikos principams, motyvuodamos tuo, kad PP į kompensacijų fondą pervedama procentinė dalis jokių atveju negali būti didesnė už kitų pašto operatorių įmoką.
- 77 Trečia, dėl skundžiamo sprendimo 86 punkto jos primena, kad universalioji paslauga teikiama tenkinant visuomenės interesus beveik monopolinėmis sąlygomis, o prie universaliųjų paslaugų priskiriamos paslaugos sudaro liberalizuotos rinkos, kuriai būdinga didelė konkurencija, segmentą.
- 78 Trečiojo pagrindo antroje dalyje jos tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 5 dalį dėl kompensacijų fondo neproporcingumo.
- 79 Pirma, nagrinėdamas ieškinius Bendrasis Teismas visiškai neatsižvelgė į klausimą, susijusį su vidutinių svertinių kapitalo sąnaudų (VSKS), taikomų apskaičiuojant grynujų sąnaudų finansavimą (10,82 %), ir lygiaverčių paslaugų pelningumo normas, kuria Komisija rėmėsi nustatydamas 2 % pajamų įmokos proporcingumą, divergencija. Kadangi buvo nustatyta, kad pašto paslaugų rinkos sektoriuje minimalios kapitalo sąnaudos yra 10,82 %, akivaizdžiai prieštaringa konstatuoti, kaip tai padarė Komisija, o paskui Bendrasis Teismas, kad 5,5 % pelningumo norma, taikoma lygiavertėms paslaugoms, leidžia nustatyti 2 % įmoką, kaip normą, kuri nėra efektyviai veiklą vykdančių konkurentų išstūmimo iš rinkos veiksnys ar juos įeiti į rinką atgrasantis veiksnys.
- 80 Antra, apeliančės mano, kad Bendrojo Teismo išvadų šiuo atveju nepagrindžia įrodymai. Viena vertus, net jeigu Komisija neturėjo kitų duomenų, išskyrus susijusius su PP pelningumo norma, jos padarytos išvados bet kuriuo atveju yra neteisingos.
- 81 Kita vertus, Komisija turėjo numatyti, kad 2013 m. buvo pirmieji pašto paslaugų rinkos liberalizavimo metai, todėl didėjant konkurencijai prie universaliųjų paslaugų priskiriamų paslaugų rinkoje mažėjo pelningumas.

- 82 Be to, apeliančios ginčija Bendrojo Teismo poziciją, kad tik 2013 m., kurie yra vieninteliai metai, kai apeliančios pasiekė Komisijos numatytą pelningumo normą, yra reikšmingi nagrinėjant šiuos ginčus, nes priimdama ginčijamą sprendimą Komisija negalėjo žinoti, ar gryniosios sąnaudos nebus patirtos ir 2015 m.
- 83 Galiausiai, įsteigiant kompensacijų fondą taip pat reikėjo sukurti apsaugos nuo pernelyg didelės naudos mechanizmą. Kompensacijų fonde turi būti atsižvelgta į pelną, kurį gauna vėlesniais metais paskirtas ūkio subjektas, visų pirma kai paslaugų teikėjas nebuvo paskirtas konkurso būdu, taip pat į ypatingą situaciją rinkoje pradiniu liberalizavimo etapu.
- 84 Trečiojo pagrindo trečioje dalyje apeliančios iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 5 dalį, nes nepripažino kompensacijų fondo įsteigimo proceso skaidrumo stokos. Šiuo aspektu Bendrasis Teismas klaidingai rėmėsi 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimu *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba* (T-643/11, EU:T:2014:1076).
- 85 Jos primena, kad Bendrajame Teisme buvo nurodžiusios, jog dėl galutinės fondo formos ir maksimalaus finansavimo įnašo (2% pajamų) nebuvo surengta konsultavimosi procedūra, o suinteresuotieji asmenys negalėjo pateikti pastabų. Taigi šiuo atveju reikšminga yra jurisprudencija, suformuota 2009 m. spalio 1 d. Sprendime *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware / Taryba* (C-141/08 P, EU:C:2009:598), nes negalima atmesti to, kad vyriausybė būtų pakeitusi savo poziciją, jeigu suinteresuotieji asmenys būtų galėję pareikšti savo nuomonės dėl maksimalios finansavimo įmokos padvigubinimo.
- 86 Kiek tai susiję su trečiojo pagrindo ketvirta dalimi, apeliančios teigia, kad skundžiamo sprendimo 153–156 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį, nes nesilaikė sąlygos, susijusios su nesąžininga finansine našta.
- 87 Pirmiausia apeliančios mano, kad, priešingai nei 2010 m. spalio 6 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-222/08, EU:C:2010:583) ir 2010 m. spalio 6 d. Sprendime *Base ir kt.* (C-389/08, EU:C:2010:584), nacionalinės teisės aktuose numatyta, kad jeigu gryniosios sąnaudos lemia nuostolius, šių nuostolių suma automatiškai sudaro nesąžiningą naštą PP. Ši prielaida reiškia, kad, kiek tai susiję su nesąžiningos naštos sąlyga, nereikia nagrinėti nei nuostolių sumos, nei PP savybių, pavyzdžiui, jos įrangos kokybės, ekonominės ir finansinės situacijos ar rinkos dalies.
- 88 Turint omenyje didelę Sąjungos teisės aktų, susijusių su universaliosios paslaugos finansavimu telekomunikacijų rinkoje ir pašto paslaugų rinkoje, konvergenciją, šiuo atveju turi būti atsižvelgta į Teisingumo Teismo poziciją, išreikštą minėtuose sprendimuose. Šiuo aspektu nacionalinės teisės aktuose nustatytas metodas, pagal kurį finansuojamos universaliosios paslaugos gryniosios sąnaudos, yra nesuderinamas su Pašto paslaugų direktyvoje numatytu finansavimo modeliu.
- 89 Be to, apeliančių poziciją dėl nesąžiningos paskirto ūkio subjekto naštos apskaičiavimo būdo patvirtina 2012 m. Europos pašto paslaugų reguliuotojų grupės ataskaita „Net Cost Calculation and Evaluation of a Reference Scenario“ (Grynųjų sąnaudų apskaičiavimas ir referencinio scenarijaus vertinimas) ir doktrina.
- 90 Jos taip pat tvirtina, kad buvo pažeistas vienodo Sąjungos teisės aiškinimo principas, motyvuodamos tuo, kad Lenkijoje nacionaliniai teismai, nagrinėjantys ieškinius dėl nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimų dėl pašto rinkos, neatsižvelgia į Teisingumo Teismui pateiktus ir dar neišnagrinėtus prašymus priimti prejudicinį sprendimą.

- 91 Galiausiai, nacionalinės teisės aktai yra nepakankami, nes kontrolės procedūroje iš principo nenagrinėjami sprendimai dėl esmės.
- 92 Dublikuose apeliančios pažymi, kad trečiojo pagrindo pirmoje, antroje ir ketvirtoje dalyse jos aiškiai nurodė skundžiamo sprendimo motyvus ir kad jos taip pat pateikė argumentų, susijusių ne su faktinių aplinkybių paneigimu, bet su klaidingu Bendrojo Teismo atliktu prie universaliųjų paslaugų priskirtinų paslaugų teisiniu kvalifikavimu ir įrodymu, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė Sąjungos teisę, kiek tai susiję su Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 ir 3–5 dalių pažeidimu.
- 93 Komisija mano, kad trečiojo pagrindo pirma, antra ir ketvirta dalys nepriimtinos ir kad bet kuriuo atveju visas šis pagrindas yra nepagrįstas. Lenkijos vyriausybė laikosi nuomonės, kad visas šis pagrindas nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 94 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančios iš esmės ginčija skundžiamo sprendimo 84–86 punktus ir tvirtina, kad kompensacijų fondas yra diskriminacinis ir kad Lenkijos vyriausybė neteisingai perkėlė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 ir 4 dalis.
- 95 Reikia pažymėti, kad, pirma, šio sprendimo 70–77 punktuose apibendrintais apeliančių argumentais, kuriais grindžiama šio pagrindo pirma dalis, iš esmės siekiama užginčyti faktinių aplinkybių vertinimą, Bendrojo Teismo pateiktą skundžiamo sprendimo 84 ir 85 punktuose, susijusį su universaliųjų pašto paslaugų ir lygiaverčių pašto paslaugų tarpusavio pakeičiamumu, taip pat su išvadomis, kurias reikia padaryti dėl PP įmokos dydžio apskaičiavimo metodo.
- 96 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nustatyti ir įvertinti reikšmingas faktines aplinkybes bei išnagrinėti įrodymus. Taigi faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima paduoti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, nebent jie buvo iškraipyti (2020 m. vasario 13 d. Sprendimo *Graikija / Komisija (Daugiametės ganyklos)*, C-252/18 P, EU:C:2020:95, 59 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 97 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad apeliančios neteigia, kad buvo iškraipytos Bendrojo Teismo nagrinėtos faktinės aplinkybės ar įrodymai.
- 98 Antra, kiek tai susiję su teiginiu dėl skundžiamo sprendimo 86 punkto, apeliančios nepakankamai aiškiai nurodo teisės klaidą, kurią Bendrasis Teismas esą padarė skundžiamame sprendime, o tai, atsižvelgiant į šio sprendimo 31 punkte cituotą jurisprudenciją, užkerta kelią Teisingumo Teismui vykdyti Bendrojo Teismo vertinimo teisėtumo kontrolę.
- 99 Vadinasi, visa trečiojo pagrindo pirma dalis nepriimtina ir turi būti atmesta.
- 100 Trečiojo pagrindo antra dalis grindžiama tariamu Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 5 dalies pažeidimu dėl kompensacijų fondo neproporcingumo. Kaip ir argumentais, susijusiais su šio pagrindo pirma dalimi, šios antros dalies argumentais iš esmės siekiama užginčyti Bendrojo Teismo faktinių aplinkybių vertinimą dėl kompensacijų fondo proporcingumo, kurį jis atliko atsižvelgdamas į jam pateiktus įrodymus, neteigiant, kad šiuo aspektu įrodymai buvo iškraipyti.
- 101 Todėl trečiojo pagrindo antra dalis taip pat nepriimtina, taigi turi būti atmesta.

- 102 Trečiojo pagrindo trečioje dalyje apeliančės iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 5 dalį, nes nepripažino kompensacijų fondo įsteigimo proceso skaidrumo stokos.
- 103 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 45–52 punktų, susijusių su antrojo pagrindo pirmos dalies nagrinėjimu, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 47 ir 48 punktuose priėjo prie išvados, kad apeliančės galėjo tinkamai pateikti pastabas ir kad naujos konsultacijos nebūtų suteikusios „jokios didelės papildomos naudos“, kaip tai suprantama pagal Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punktą, palyginti su 2010 m. rugsėjo mėn. viešomis konsultacijomis.
- 104 Šiomis aplinkybėmis, nesant reikalo Teisingumo Teismui nuspręsti dėl trečiojo pagrindo trečios dalies priimtumo, reikia konstatuoti, jog kadangi šioje dalyje apeliančės neteigia ir neįrodo, kad vykdant Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 5 dalyje numatytą pareigą laikytis skaidrumo principo šiuo atveju reikėtų išsamesnių konsultacijų su suinteresuotomis šalimis nei numatytosios Bendrųjų nuostatų dėl BESP 14 punkte, šio sprendimo 45–51 punktuose išdėstytų motyvų pakanka minėtos dalies nepagrįstumui konstatuoti.
- 105 Trečiojo pagrindo ketvirta dalis grindžiama tuo, kad skundžiamo sprendimo 153–156 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį, nes nesilaikė sąlygos, susijusios su nesąžininga finansine našta.
- 106 Reikia pažymėti, kad, kaip teigia Komisija ir Lenkijos vyriausybė, nepaisant to, kad apeliančės pateikia ir nurodo ginčijamus skundžiamo sprendimo punktus, šią ketvirtą dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 107 Dėl šioje ketvirtoje dalyje pateiktų apeliančių argumentų, apibendrintų šio sprendimo 87–89 ir 91 punktuose, reikia pažymėti, kad juose jos iš esmės tik ginčija ginčijamo sprendimo ir Pašto įstatymo turinį, tačiau išsamiai nekalba apie Bendrojo Teismo atliktą vertinimą ir nenurodo, kur jis padarė teisės klaidą.
- 108 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad apeliacinio skundo argumentai, kuriais kritikuojamas ne Bendrojo Teismo sprendimas, priimtas gavus prašymą panaikinti institucijos sprendimą, bet sprendimas, kurį buvo prašoma panaikinti Bendrajame Teisme, yra akivaizdžiai nepriimtini (2012 m. rugsėjo 27 d. Nutarties *Brighton Collectibles / VRDT ir Felmar*, C-624/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:598, 35 punktas).
- 109 Dėl argumento, susijusio su vienodo Sąjungos teisės aiškinimo principu, apibendrinto šio sprendimo 90 punkte, pakanka konstatuoti, kad apeliančės tiksliai nenurodė teisės klaidos, kuri esą padaryta skundžiamame sprendime.
- 110 Bet kuriuo atveju svarbu pabrėžti, kad trečiojo pagrindo ketvirta dalis taip pat nepagrįsta.
- 111 Apeliančės iš esmės ginčija Lenkijos valdžios institucijų naudotą metodą, patvirtintą Komisijos, pagal kurią jeigu universaliųjų paslaugų teikimo gryniosios sąnaudos lemia šių paslaugų teikėjo nuostolius, šių nuostolių suma reiškia nesąžiningą finansinę naštą šiam teikėjui, kaip tai suprantama pagal Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį. Konkrečiai kalbant, apeliančės mano, kad sąlygos, susijusios su „nesąžininga finansine našta“, nagrinėjimas turi atitikti tai, ko Teisingumo Teismas reikalauja, be kita ko, 2010 m. spalio 6 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-222/08, EU:C:2010:583, 49 ir 50 punktai) ir 2010 m. spalio 6 d. Sprendime *Bade ir kt.*

(C-389/08, EU:C:2010:584, 42 ir 43 punktai), susijusiuose su panašia elektroninių ryšių universaliosios paslaugos sritimi, t. y. reikia išanalizuoti konkrečią atitinkamos įmonės situaciją, remiantis įrodymų visuma, pavyzdžiui, atsižvelgiant į jos įrangos kokybę, ekonominę ir finansinę situaciją bei rinkos dalį.

- 112 Šiuo atžvilgiu, pirma, reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 153 punkte Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, jog, kaip nurodyta Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje, Pašto įstatyme reikalaujama, kad kompetentinga nacionalinė institucija nustatytų, ar universaliosios paslaugos įsipareigojimai reiškia nesąžiningą finansinę naštą paskirtam paslaugų teikėjui. Anot Bendrojo Teismo, taip yra šiuo atveju, nes iš ginčijamo sprendimo 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad Lenkijos pašto reguliavimo institucija turi atlikti tokį vertinimą pagal Pašto įstatymą, kuriuo įgyvendinama minėta direktyva.
- 113 Apeliantės neginčijo šio Bendrojo Teismo teiginio, kiek tai susiję su šios pašto reguliavimo institucijos pareiga patikrinti, ar viešosios paslaugos įsipareigojimai, kaip tai suprantama pagal Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 3 dalį, reiškia nesąžiningą finansinę naštą paskirtam paslaugų teikėjui.
- 114 Antra, skundžiamo sprendimo 156 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad nagrinėjama priemonė nesuteikia jokios savaiminės teisės į PP grynųjų sąnaudų, susijusių su universaliosios paslaugos įsipareigojimais, kompensaciją, nes, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 16, 84–87 ir 144 konstatuojamųjų dalių, ši teisė atsiranda tik jeigu universaliosios paslaugos įsipareigojimai lemia apskaitinius nuostolius. Šiame 156 punkte Bendrasis Teismas priduria, kad ši teisė į kompensaciją taikoma tik mažesnei iš šių sumų: arba apskaitiniams nuostoliams, kuriuos lemia universaliosios paslaugos teikimas, arba su universaliosios paslaugos įsipareigojimais susijusioms grynosioms sąnaudoms, o tai reiškia, kad, kaip Komisija pažymėjo ginčijamo sprendimo 144 konstatuojamoje dalyje, nagrinėjama priemonė yra labiau ribojanti nei Bendrosios nuostatos dėl BEP, pagal kurias potencialiai buvo galima gauti visišką grynųjų sąnaudų, susijusių su universaliosios paslaugos įsipareigojimais, kompensavimą.
- 115 Darant prielaidą, kad jurisprudencija, suformuota 2010 m. spalio 6 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-222/08, EU:C:2010:583) ir 2010 m. spalio 6 d. Sprendime *Base ir kt.* (C-389/08, EU:C:2010:584), gali būti taikoma aiškinant Pašto paslaugų direktyvą, reikia, pirma, pažymėti, jog skundžiamo sprendimo 156 punkte padaryta išvada, kad teisė į kompensaciją atsiranda tik jeigu universaliosios paslaugų teikimas lemia apskaitinius nuostolius įmonei, kuriai patikėta teikti šias paslaugas, leidžia manyti, jog buvo įvykdytas Teisingumo Teismo šioje jurisprudencijoje taikytas kriterijus, t. y. kad atitinkama našta tam tikrai įmonei yra „per didelė, atsižvelgiant į jos pajėgumą ją pakelti“.
- 116 Antra, reikia konstatuoti, kad iš Bendrųjų nuostatų dėl BEP 25 punkto, į kurį daroma nuoroda ginčijamo sprendimo 144 konstatuojamojoje dalyje, kuria Bendrasis Teismas remiasi skundžiamo sprendimo 156 punkte, matyti, kad kompensacijos suma taip pat gali būti apskaičiuojama taikant „grynųjų išvengiamų išlaidų“ metodą, pagal kurį reikia apskaičiuoti viešosios paslaugos įsipareigojimams vykdyti reikalingas arba, tikėtina, reikalingas grynąsias sąnaudas, kurios atitinka grynųjų sąnaudų, kurių paslaugos teikėjas patiria vykdydamas šiuos įsipareigojimus, ir to paties teikėjo grynųjų sąnaudų ar pelno tuo atveju, jeigu jis jų nevykdo, skirtumą. Taigi, atsižvelgiant į šio 25 punkto formuluotę, toks apskaičiavimo metodas iš principo galėtų lemti universaliosios paslaugos įsipareigojimų sąnaudų kompensavimą net jeigu viešosios paslaugos įsipareigojimų vykdytojas nepatirtų finansinių nuostolių.

- 117 Kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 156 punkte, apeliančės neginčijo to, kad šis kompensacijos apskaičiavimo metodas yra mažiau ribojantis nei tas, kurį Lenkijos Respublika taikė Pašto įstatyme ir kurį Komisija nagrinėjo ginčijamame sprendime.
- 118 Šiuo aspektu reikia pridurti, kad Bendrijos bendrosiose nuostatose dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (OL C 297, 2005, p. 4), taikomose reikšmingoms faktinėms aplinkybėms, nagrinėtoms byloje, kuriose buvo priimtas 2010 m. spalio 6 d. Sprendimas *Komisija / Belgija* (C-222/08, EU:C:2010:583) ir 2010 m. spalio 6 d. Sprendimas *Base ir kt.* (C-389/08, EU:C:2010:584), kuriomis remiasi apeliančės, nėra numatytas toks metodas, susijęs su „grynosiomis išvengiamomis išlaidomis“, o tai patvirtina, jog ši jurisprudencija bet kuriuo atveju neturi lemiamos reikšmės šiame apeliaciniame procese nagrinėjant Bendrojo Teismo vertinimo pagrįstumą.
- 119 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad trečiojo pagrindo ketvirta dalis yra nepriimtina ir bet kuriuo atveju nepagrįsta, todėl turi būti atmesta.
- 120 Vadinas, kadangi negalima sutikti nė su viena trečiojo pagrindo dalimi, reikia atmesti visą trečiąjį pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 121 Ketvirtajame pagrinde, susijusiam su skundžiamo sprendimo 167 punktu, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalį, nes pritarė universaliosios paslaugos sąnaudų finansavimui, suteikiant PP tam tikras išimtinės ir specialias teises.
- 122 Jos pabrėžia, kad išimtinės ir specialios teisės, nenumatytos Pašto paslaugų direktyvos 8 straipsnyje, kuriomis PP toliau naudojosi, buvo aiškiai nurodytos ginčijamo sprendimo 52–56 konstatuojamosiose dalyse ir kad dėl jų egzistavimo nebuvo ginčo. Taigi tam, kad būtų konstatuotas šių paslaugų egzistavimas, nebuvo reikalo pateikti argumentų, kuriais būtų galima įrodyti, jog jos nepatenka į šiam 8 straipsnyje numatytų teisių kategoriją. Tam būtų pakakę išnagrinėti šį straipsnį, o Bendrasis Teismas to nepadarė. Jos priduria, kad tam tikros iš šių išimtinių ir specialių teisių neturi jokio funkcinio ryšio su universaliąja paslauga.
- 123 Dublikuose jos tvirtina įrodžiusios, kad, priešingai, nei nustatė Bendrasis Teismas, iš Komisijai jų pateiktų skundų matyti, jog PP suteiktos išimtinės teisės nėra priimtinos atsižvelgiant į sektorinį viešosios paslaugos reglamentavimą. Be to, laikydamasis reikšmingos jurisprudencijos Bendrasis Teismas konstatavo, kad buvo pateisinama nagrinėti, be kita ko, universaliosios paslaugos sektorinio finansavimo taisyklės. Šiuo aspektu jos primena, kad išimtinių teisių klausimas funkcinio požiūriu susijęs su PP suteikta nagrinėjama pagalba.
- 124 Komisija ir Lenkijos vyriausybė mano, kad šis ketvirtasis pagrindas yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 125 Skundžiamo sprendimo 167 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad apeliančės nepateikė jokių argumentų, galinčių įrodyti, jog PP suteiktoms teisėms, nurodytoms ginčijamo sprendimo 51–56 konstatuojamosiose dalyse, netaikoma Pašto paslaugų direktyvos 8 straipsnyje aiškiai numatyta išimtis, taigi galinčių įrodyti klaidą, kurią sudaro nurodytas šios direktyvos pažeidimas.
- 126 Šiuo aspektu ketvirtajame pagrinde apeliančės iš esmės teigia, kad PP suteiktos išimtinės ir specialios teisės buvo paminėtos ginčijamame sprendime ir kad dėl jų egzistavimo nebuvo ginčo, o tai reiškia, jog nereikėjo pateikti argumentų, galinčių įrodyti, kad jos nepateko į Pašto paslaugų direktyvos 8 straipsnyje nurodytą teisių kategoriją.
- 127 Pirma, reikia konstatuoti, kad taip apeliančės, nesiremamos jų argumentų iškreipimu Bendrajame Teisme, nenurodo nei bendrųjų teisės principų, nei procesinių taisyklių, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymų vertinimui, pažeidimo.
- 128 Antra, negalima pritarti argumentui, kad PP suteiktos teisės yra išimtinės ir specialios teisės, kurioms taikomas Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas, todėl joms netaikoma šios direktyvos 8 straipsnyje numatyta išimtis.
- 129 Pagal Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį valstybės narės negali teikti ar palikti galioti išimtinių ar specialių teisių įgyvendinti ir teikti pašto paslaugas. Šiuo aspektu šios direktyvos 8 straipsnis yra jos 7 straipsnio nuostatų išimtis, nes jame numatyta, kad tos nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės organizuoti laiškų dėžučių išdėstymą prie viešųjų kelių, pašto ženklų leidybą ir registruotojo pašto paslaugas, teikiamas vykdant pagal tų valstybių narių vidaus įstatymais nustatytas teismines ir administracines procedūras.
- 130 Taigi iš Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalies nuostatų ir 8 straipsnio sąsajos matyti, kad išimtinių ar specialių teisių, kurias iš principo apima šio 7 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas, egzistavimas nebūtinai reiškia, kad tokios teisės negali priklausyti tos direktyvos 8 straipsnyje nurodytoms įvairioms paslaugų kategorijoms, kurioms šis draudimas nepadarо žalos.
- 131 Todėl ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti
- 132 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog kadangi nebuvo pritarta nė vienam iš apeliacinių skundų pagrindų, šiuos skundus reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 133 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 134 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 135 Kadangi *Inpost Paczkomaty* ir *Inpost* bylą pralaimėjo, o Komisija ir Lenkijos vyriausybė prašė priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, reikia iš šių bendrovių priteisti išlaidas, susijusias su šiais apeliaciniiais skundais.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinius skundus.**
- 2. Priteisti iš *Inpost Paczkomaty sp. z o.o.* ir *Inpost S.A.* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.